12

DECRETA GENERALIA

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſsionem, & inſtitutionem ſpectantia aliàs facta, & publicata,

MI
S. D. N. D. PAVLI
DIVINA PROVIDENTIA PP. V.
iuſſu nuper ædita.

ROMAE,
Ex Typographia Reu. Cameræ Apoſtolicæ. 1607.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum iuxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vsu compertum est, quòd in omnibus Conuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes passim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis nos varijs constitutionibus malè affectas radices amputare studemus; eò magis in dies deprauatæ, infructuosæq; eiusmodi nouiter profitentium succrescant. Cui quidem malo occurrere volẽtes, præsenti Decreto statuimus, districtèq; præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, cæterisq; Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscũq;, & quorũcũq; ordinum Mendicantiũ, vt de cætero neminem sub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaq; Prouincia designandis. Insuper sancimus, vt quoad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorũcũque Nouitiorum, siue ad habitum, siue ad professionem omnino abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisq; actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrũ admissi fuerint, nullas, & irritas esse ex nũc decernimus, & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & consuetudinibus quibuscũq; in contrariũ minimè obstãtibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis nisi in Monasterijs, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iamdudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre; quòd in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsq; præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur; ac inde fieri, vt quò magis varijs constitutionibus malè affectas radices euellere studet, eò magis infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant; cùmq; ob zelũ, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitũ Religionis admittteretur, profitereturuè, quousq; Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset commodiùs regularis obseruantia, secundùm reformationem à Sanctitate Sua institutam, introduci: Quia tamen, non obstante tali prohibitione, cognouit nõnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum. Idcirco huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur; Nũc denuò districtè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Presidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscunque, cæterisq; Superioribus, Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum quocunq; nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcunq; Ordinum Mendicantium, & nõ Mendicantium (exceptis tamẽ Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori obseruantia, necnõ Capucci-

puccinorum Sancti Francisci, Reformatorum Sancti Dominici, Discalciatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Cōgregationis Foliensis, Cistercienſis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulēſis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis Ieſu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorum infirmorum, reſpectiuè Ordinibus, Societatibus, ſeu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extēdi;) Ne ſub cuiuſuis licentiæ, & facultatis impetratę, vel impetrandæ obtentu, niſi per literas in forma Breuis dumtaxat, & non aliàs quemquam ad habitum Regularem ſuſcipiendum, nec etiam conuerſos, niſi in Conuentibus, Monaſterijs, & Domibus, auctoritate eiuſdē S.D. N. propediem in vnaquaq; Prouincia deſignandis, recipere aut receptos ad profeſſionem admittere vllo modo audeant. Quinimo contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos, etiamſi imperfectum habitū, aut ſine caputio gerāt, poſt præſentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & paſſiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in poſterum obtinenda, eo ipſo incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitio Sanctitatis Suæ imponendis ſubiacere.

Receptiones verò, & profeſſiones quaslibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum admiſſi fuerint, nullas, & irritas eſſe ad quemcunq; effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines cōprehendere, qui Cōuētus, Domos, & Monaſteria à ſe probata pro Nouitiorū receptione, & educatione, hactenus permiſſione ſua conſtituerint.

Cæteras verò licentias, ſiue particulares, quæ in hanc diem effectū non ſunt ſortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Vrbis publicatum ita prędictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter fuiſſet intimatum, Priuilegijs, Statutis, & Couſtitutionibus quibuſcunq; in contrarium minimè obſtantibus.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Die x x. Menſis Iunij. M. D.X CI X.

Decreta pro Reformatione Regularium, tam Monacorum, quàm Mendicantium cuiuſcunq; Ordinis, & inſtituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 NVllus omninò prætextu cuiuſcũq; priuilegij, vel ſuperioritatis, etiam Generalatus, à ſeruitio chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprij offitij munere actu fuerit occupatus. Cùm Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superiores ijs tantùm diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint; Idem quoq; præſtare valeant cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, ſalutari pęnitentia Superiores animaduertant ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum, alimenti etiam, ſi opus fuerit, ſubtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſctiptis diebus in ſingulis Monaſterijs, & Conuentibus habeatur, ad quam fratres omnes conueniant, eaq́; abſoluta, mutua collatione circa explicatam doctrinam ſeſe vtiliter exerceant.

Quò Tridentini Concilij Decreta de Paupertatis voto cuſtodiẽdo fidelius obſeruentur; Præcipitur, vt nullus ex fratribus, etiam ſi Superior ſit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouẽtus, cenſus, eleemoſynas, ſiue ex concionibus, ſiue ex lectionibus, aut pro Miſſis, tàm in propria Eccleſia, quàm vbicumque celebrandis, aliovè ipſorum iuſto labore, & cauſa, & quocunque nomine acquiſita, etiam ſi ſubſidia conſanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanqum propria, aut etiam nomine Conuentus poſſidere poſſit, ſed ea omnia ſtatim ſuperiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecunijs, ac prouentibus confundantur, quò communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit.

4 Neque Superioribus, quicunq; illi ſint, vllo pacto liceat eiſdem fratribus, aut eorum alicui bona ſtabilia, etiam ad vſumfructum, vel vſum, adminiſtrationem, aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam

quam possideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pęnas, ne dum à Concilio Tridentino pręscriptas, sed alias quoque multò grauiores, superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla quorumcunq; superiorum dispensatio, nulla licentia, quãtum ad bona immobilia, vel mobilia fratres excusare possit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiusdem Concilij Decretis impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxij sint, etiamsi Superiores asseuerent huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia cõparetur, & omninò vniformis sit fratrum, & quorũcunque Superiorũ, statuiq; paupertatis, quã professi sũt, cõueniat: ita vt nihil superflui admittatur; nihil etiã, quod sit necessariũ, alicui denegetur.

9 Quæcunq; fratrũ vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisq; alia suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibiq; ab vno, vel duobus fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuiq; opus fuerit, subministrari opportunè possint.

10 Omnes etiam superiores, quicunq; illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemq; obsonio, siuè eadem (vt aiunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secũda, nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur; neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum vtatur, vllo modo afferri possit. si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios vsus, quàm ratione offitij sui necessarios, quicquàm expendant. Cũ verò contigerit ipsos in aliquo Cõuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptũ Regulæ, & Constitutionũ suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemq; pecuniarũ, & reddituum sui Cõuentus, etiam nomine conuentus, per se ipsum habere, siuè exercere possit; sed vniuersum id onus tribus fratribus eiusdem Cõuentus à Generali ita demãdetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumq;

colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depositarius, pecunias, ac cętera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet; alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis Priori, & fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispensator prouideat, officiorum huiusmodi confusione pęnitus interdicta.

13 Cæterum hi tres tam impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus fratribus eiusdem Conuentus probatioribus, rerumq; vsu peritis, rationem reddant. Deinde ipsimet rursus, præsentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cùm aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis illorum omnium, vniuersamq; suæ administrationis tam publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum autenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vno quoque Conuentu, fratrum is tantum deinceps constituatur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex cōmunibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, alijsvè quibuscũq; obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè possit sustentari: redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo possint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum, &c. si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioq; priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16 Nullus nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probãda, socius ex eodem ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimũ quintũ agat annũ, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit Laicus Conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuò, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore

riore Ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is ianuæ custodiēdæ semper assistat, eamque nemini fratrum aperiat, nisi socium, & exeũdi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuētu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licētiaq; singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumq; exituro adiungat, nō petētis rogatu, sed arbitrio suo, neque eundē sæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedātur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur, eandem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cùm autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos fratres Romā venire superiores permittāt, nisi prius à Generali, vel Protectore duntaxat licentiā in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturus etiā alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cùm sibi videbitur, cællas omnes reserare possit, & propterea nullus cællam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas siuè in claustro, siuè alibi separatas à communi Dormitorio habeat, sed vnusque vnica cella, eadem cum ceteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omninò parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformique suppellectili (vt prȩfertur) quemadmodum Religiosos decet, contentus sit. possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, & offitij necessitatem id exigere cognouerit, alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ, siuè ȩdiculæ, quȩ extra Dormitoriũ separatim sũt, ad officinas, aut aliàs ad cōmunē vsũ, & cōmoditatē Cōuētus redigātur.

28 Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittātur, ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardinibus etiam è parietibus conuulſis, vt res illa non ad tempus facta, ſed perpetuò duratura videatur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Predicatoris exceptis.

30 Conuentus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſtruantur, vt omninò is proſpectus impediatur.

31 Valetudinarium in ſingulis Conuentibus certo, ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac fratrum numero, quoad fieri poterit, commodiſſimum eſſe poſſit, in quo fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, nec inde niſi recuperata ſanitate, abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omninò deſit, quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, ſublatis licentijs ac facultatibus hactenus quibuſcūq; conceſſis, degentes extra Cōuentus clauſtra, ad ea quàmprimum reuocentur, nec de cætero, niſi ex grauiſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, huiuſmodi facultates concedi poſſint.

33 Nulli in poſterū ad habitū, aut profeſſionē admittātur, niſi in Cōuentibus per Sedem Apoſtolicā in qualibet Prouincia deputādis.

34 Curent ſuperiores, vt Conſtitutio interdicens largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obſeruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione tam pro ſe ipſis, quàm pro alijs, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris pręſertim Generalibus Capitulis, aut Cōgregationibus, ſeu alibi. Quicunq; ſecus fecerint, pręter alias pęnas, & cēſuras hactenus contra huiuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quę obtinent, eo ipſo incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porrò ſupradictas omnes pœnas ad complices, ac ſimpliciter ſcientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & offitialiū omniū electionibus forma præſcripta à Sacro Concilio Tridentino, & Ordinis cōſtitutionibus inuiolabi-

liter

liter seruetur, iurentque electores secundũ veritatẽ cuiusque consciẽtię probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquã ad electionẽ deueniatur, in primis & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligãtur, qui possint, & cõsueuerint regulas Ordinis, & Cõstitutiones obseruare, pręsertim quę pertinent ad seruitium chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent, priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horũ etiã curæ sit examinare, & probare tã quoad doctrinã, quàm quoad mores, promouẽdos ad quoscũq; Ordines, in quo seruetur decretum Congregationis interpretum Sacri Concilij Tridentini, hac de causa nuper æditum, & promulgatum.

38 Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis, quam in Nouissimo die reddituri sunt pro Grege sibi commisso, ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorundem Ordinis, regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiunijs, Capitulo culparũ, alijsque spiritualibus exercitijs prudenter, ac piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguem obseruentur; intelligantque super his veluti fundamẽtis omniũ Religionũ ædificia cõstruẽda, & ampliãda esse, quæ vt faciliorẽ exitum sortiantur, & fructus vberiores in animis fratrum producant, valdè opportunum erit, si in quolibet Conuentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regularique obseruantia.

39 Quò verò omnia ordinatè peragãtur, appendatur tabella in loco conspicuo vniuscuiusque Conuentus, in qua distinctè adnotetur quid singulis horis cuiusque diei quilibet frater præstare debeat, vt certo quoque signo pręmonitus, maiore animi pręparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis constitutiones, his decretis non aduersantur, inuiolatè custodiendæ erunt.

40 Quibus horum decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc decreta (donec alia, quæ ad pleniorem reformationem facient, ædantur) ab omnibus obseruari pos-

ſint, diſtrictè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuſcūq; Superioribus, ad quos hoc ſpectat, vt curēt, ac efficiāt, ea omnia inter aliàs eorundē Ordinū Conſtitutiones perpetuò valituras redigi, interdicta omninò eorū ſingulis facultate illas declarandi, & aduerſus eas vnquā diſpēſandi. Alioquin ſciant ſe in pęnā Generalatus, & officiorū priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ, ad alia quoq; munera ipſo facto, & ſine vlla exceptione reſpectiuè incidiſſe.

41 Nè verò prætextu dilatę publicationis eorum obſeruatio, quoquo modo differri poſſit, aut impediri, volumus, vt poſt illorum publicationem in Conuentu, vel Monaſterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosque Ordinū Superiores, cæterosque quoſcunq; fratres pręſentes, ſtatim; reliquos verò abſentes citra Mōtes, vnius menſis, vltra Montes, trium menſium ſpatio ita arctent, ac ſi eorum ſingulis perſonaliter intimata fuiſſent.

42 Inſuper mandamus, quòd Generales in ſingulis conuentibus citra montes, vnius mēſis; vltra verò montes, trium menſium curſu decreta ſupradicta publicari faciāt, ſub pœna priuationis Generalatus, alijsque arbitrio noſtro imponendis. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 25. Menſis Iulij M. D. XCIX.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipſe ex cauſa communi totius Prouinciæ dumtaxat facultatē huiuſmodi facere valeat, Declarauitq; pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuę contrafacientibus inflictam Sanctitati Suæ reſeruatam eſſe, interdicta omnino eorum Superioribus ſingulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Dat. Romæ die 20. Martij 1601.

Decretum felicis record. Clementis PP. VIII.

Super Caſuum reſeruatione ab omnibus Regularium Superioribus obſeruandum.

SAnctiſſimus Dominus Noſter, qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipſa comperit, quòd reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodum

admodũ prudẽter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdũ superiori suo conscientiæ maculas detegere formidant, adducere posset in æternæ dãnationis periculũ, & spiritualis remedij desperationem; Ideo, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret, decreuit: vt nemo ex Regulariũ Superioribus peccatorũ absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quæ sequũtur, aut omnibus, aut eorũ aliquot, prout subditorum vtilitati expedire prudẽter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia à Religione, siue habitu dimisso, siue retento, quãdo eò peruenerit, vt extra septa Monasterij seu Conuentus fiat egressio. Nocturna, ac furtiua è Monasterio, seu Conuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale, Iuramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut Sigilli Officialiũ Monasterij, aut Conuentus, Furtum de rebus Monasterij, seu Conuentus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consumatus.

Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusq; personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut apertio literarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientiæ puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium Confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsimet subditi spontè, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures cõfessarios, pro subditorũ numero maiori, vel minori; ijq; sint docti, prudẽtes, ac charitate prẹditi, qui à nõ reseruatis eos absoluant, & quibus ẽt reseruatorũ absolutio cõmittatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis confessarius iudicauerit.

Tàm superiores pro tempore existentes, quàm confessarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentissimè,

ne ea notitia, quàm de aliorum peccatis in confessione habuerunt, ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reseruatis à confessarijs imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possint.

Atque ita per quoscumq; Regularium Superiores, quicumque illi sint, obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis concilij, etiam Generalis Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis; aut Regulis in Generalibus, seu prouincialibus Capitulis editis, Statutis, & Constitutionibus etiam Apostolica auctoritate confirmatis, Priuilegijs, Indultis, & Concessionibus quibuscumq;, quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. Mensis Maij Anno Domini 1593.

Sāctitas Sua deinceps declarauit & declarat, vt si huiusmodi Regulariū Cōfessarijs casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice pœnitentes Regulares, etiā non obtenta à Superiore facultate, absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad Regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus N. D. Clemens diuina prouidentia Papa Octauus cùm regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum reuocare maximè cuperet, regularesq; omnes, vitam, moresq; suos ad rationem eius instituti, quòd quisq; professus esset, ita componere, vt quæ ad votorū, vim, habitū, victumq; communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissimè obseruarent, generali decreto, quòd de mense Iunij editum, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quenquam ad professionem ante admitterent, quàm à Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus obseruantia Regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum

rum

ruin etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum esse numerum dumtaxat eorum, qui vel ipsius Monasterij censibus, vel consuetis eleemosynis sustentari ibi commodè possunt, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta, nempè castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vnà cum cæteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificijs, etiam ad victum, vestitumq; communem spectantibus (ipso decreto, vt supra, edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori eiusdem Ordinis, Nouitiatus in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi, atq; ad professionem admittendi; modò tamen id ad præscriptum instructionis iussu Suæ Sanctitatis editum, neque alio modo fiat. Quoniam verò ea est Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasterijs, & Conuentibus, ad alēdos Nouitios prę finitis, regularis obseruantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterum seruetur, nullusq; omnino Superior cuiusuis conditionis, personarum, & Nouitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, vt in omnibus priuatus officijs, vocis actiuæ, & passiuæ ius omne ammittat. Vult denique Sanctitas Sua huiusmodi facultatem per Cōgregationem Reformationis Apostolicæ, hoc decreto Secretarij manu subscripto concedi, non obstante decreto vt supra, promulgato. Dat. Romæ die, &c.

Præscribitur verò numerus Sacerdotum . . , Clericorum . . , Nouitiorum . . , Conuersorum autem . . .

N. Visitationis, & Reformationis Apostolicæ Secretarius.

Decretū super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII, Qui aliàs pro Regularis disciplinæ restitutio-

ytione, singulis Regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in posterum reciperent, receptosuè ad professionem admitterent, quousq; in aliquibus cuiusuis Ordinis Monasterijs, seu Conuentibus, (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs designarentur, & approbarentur) ad eius, quam professi sunt, Regulæ præscriptum, vitam moresq; restituerent, & componerent; certior deinde factus quosdam omnium ferè Ordinum Cõuentus, seu Monasteria ad pristinam illam Regularem viuẽdi formam, & disciplinam, quam diutiùs desiderauerat, fuisse redacta; in eisdem Monasterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijq; recipi possent, (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, vt licentia à Congregatione Reformationis Apostolicæ priùs obtenta esset,) concessit, & ad id illa designauit, & approbauit. Nunc volens, vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & institutione, de mandato Sanctitatis S. præscripta fuerunt, in posterum accuratiùs, & exactiùs obseruentur, vltra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis S. super receptione Nouitiorum, decreuit, ac præsentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, seu dictæ Congregationis Reformationis licẽtia hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint, vel admitti, nisi priùs ab ipsa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum diœcesi Nouitiatus existunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expressè, & nominatim Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam, concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligẽtiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasq; qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur Institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factę, & publicatæ, Neq; aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant: Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta Constitutiones, & Institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanẽtibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque

Ordinum

Ordinum, qui, in admittendis ad habitum,& professionem Nouitijs, formam Constitutionum,& Institutionum prædictarum non seruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum singulis præscriptum,seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu aliàs præmissis quouis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscunque, &c. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, die 19. Maij 1602. Pontificatus eiusdem Sanctissimi D.N.Anno Vndecimo.

Institutiones super receptione, & educatione Nouitiorum Religiosorum in Monasterijs, & Conuentibus designatis,vel designádis,Clementis eiusdem iussu editæ.

CVm ad Regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasterijs propagandam, Nouitiorum institutio maximè vtilis sit, ac necessaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim habuisse compertum sit,quàm, vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem supra numerum,quem capere, atq; alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probãdo,& examinando eorum spiritu, an verè esset ex Deo, atq; ex præcipuo desiderio illi inseruiendi, vel denique incuriam in eis educandis,atq. instituendis.Idcircò,vt huiusmodi incõmodo deinceps occurratur,pręcipitur omnibus,& singulis ad quos spectat,vt in recipiẽdis Nouitijs, & in eorũ institutione, atq; educatione,necnon in magistri,& aliorum ministrorũ electione,pręter alia,quę in Sacris Canonibus,ac Decretis pręsertim Concilij Tridentini,Pontificijs, & cuiuscunq; Ordinis, aut Instituti Constitutionibus continentur, tàm in aliàs designatis, quàm nunc, & in posterum ad hoc

desi-

designandis Monasterijs, & Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inuiolatè obseruari, & exequi perpetuò curent.

Primùm, quòd attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de vniuscuiusq; natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipuè eorum, qui sextum decimum ętatis suę annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam Constitutionis fælicis record. Syxti Quinti, & moderationum subsecutarum: Illud ēt Superiores, ad quos spectabit, sedulò perquirant, vt, quibus in Monasterijs, & Cõuētibus ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in ijs ad religionē nullus in posterũ admittatur, qui, & ex honests parētibus natus nõ sit, & conditiones Sacris Canonibus, Sũmorumq; Pontificum Constitutionibus præscriptas non habeat, iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitijs, die 19. Maij 1602. ęditum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam verò literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, vt minores, & suis temporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sacri Concilij Tridentini suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimumquintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuersorum tantùm, quibus literarum scientia nonest necessaria, numerum referatur; Ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finē proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberiùs famulari possint, an potiùs leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi motu ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoq; vt omnes, etiam Conuersi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuq; regulari, & alijs cuiusq; Ordinis peculiaribus institutis, & Constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum

moris

moris eſt, nedum Conuerſos ad profeſſionem admittendos, verùm, & Oblatos, vt vocant, recipere, circa ipſorum Oblatorum receptionem vnaquæq; religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaq; inſtituta obſeruare teneatur.

Statim atq; Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactæ vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quòd verò ad loci qualitatem vniuſcuiusq; Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuẽtus, & Monaſterij, in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit, atq; diſtinctus, habeatq; tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro ſingulis ſinguli lectuli cõmodè ſterni poſſint, in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magiſtro, eiusq; ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes cõmoditates, aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeu conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſq; Magiſtri audiendas, & in quem hiemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper, ſeù Cappella, ſi commodè fieri poterit, ad Nouitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremonijs, eccleſiaſticiſq; functionibus exercendos.

Hortus quoq; peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus, atq; munitus adſit, ſin minùs, hortum cæteris Fratribus cõmunẽ recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatur.

Ad huiuſmodi locũ Nouitiatus nemini eiuſdẽ, vel alterius Ordinis regulari, etiã Conuentus, & Monaſterij Officiali, vllo vnquàm tẽpore ſub quouis prætextu aditus pateat, præterquàm Magiſtro, eiuſq; ſocio, ac etiã Monaſterij, aut Conuentus Superiori, ſi quãdocunq; ingrediendũ ſibi neceſſariò exiſtimauerit, quo tamẽ caſu aliquẽ sẽper ex ſenioribus Conuentus, vel Monaſterij Patribus ſocium aſſumat.

Huius loci clauſuræ clauis apud Magiſtrum ſemper aſſeruetur, illique ſoli liceat ex graui tantum cauſa ingreſſum illuc alicui permittere: ſi quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Nouitiorum inſtruendorum

multi-

multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quę ad Nouitiatus regimen spectant, dicto Magistro immediatè subiectus existat, eliganturq; tàm Magister, quàm socius per Prouinciale Capitulum, per triẽnium ad minùs onus huiusmodi subituri. Quòd, si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem, seù Ministrum, aut eorum Visitatores, seù Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittitur; idemq; seruetur, si intra triẽnium, alterum, vel vtrũque vrgẽti aliqua de causa ex illis locis ammoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locũ alij consimiles subrogari debeant.

Tàm Nouitiorum Magister, quàm socius ab ijs omnibus officijs, oneribusq; vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltẽ supra trigesimũ ætatis suę anno cõstitutus, & per decennium à professione emissa in religione perstiterit: Socius verò trigesimum annũ excedat, sintq; ambo doctrina, & quantùm per Superiorũ diligentiã, & vires fieri poterit, vitæ etiã anteactæ exẽplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudẽtia, charitateq; referti, nõ sine affabilitate graues, zelũ Dei cũ mansuetudine præseferẽtes, ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignatione, quę in se, & erga alios charitatẽ impedire cõsueuerũt, q̃ longissimè alieni, & tales demũ, qui in omnibus seipsos bonorũ operũ exemplum præbeant, vt ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tàm metuant, quàm reuereantur, nec illis vnquã detrahere quicquã possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulò exerceantur, agnoscantq; præcipuè diuinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiã, quæ vera sit atq; perfecta votorum solemnium, & quàm necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia, modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuosè persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatũ labefactata omni tempore prona est atq; procli-

uis

uis) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, ieiunia, cilitia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis menſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumq; ſilentium.

Quilibet Nouitius bis quotidiè orationi mentali, & vocali incũbat, vnuſquiſq; ſecundùm propriam capacitatem, & ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptũ, ac pluries in die propriam conſcientiam vnuſquiſq; examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Nouitiorum confeſſiones audiendi cura cõmittatur. Liceat tamen Superiori, et locali, ſi ita expedire iudicauerit, vel perſeipsũ, vel per aliũ ab eo deputadũ, ſemel, aut bis in anno eorũdẽ Nouitiorũ cõfeſſiones audire.

Quotidiè Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutis horis in Choro, nocturnis, diurniſq; diuinis Officijs aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco, & commodo extra Nouitiatum ſemel in hebdomada, vel in alternis ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur, fiatq; ſemper Magiſtro præſente, vel ſocio, qui multùm inuigilent, ne duo ab alijs commorentur diſiuncti, atque eo tempore, cuiuſque, in quam natura feratur, propenſionem, ſcrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vnà cum Profeſſis, niſi in Choro, in Eccleſia tempore officiorum, in proceſsionibus, aut in cænaculo cauſa refectionis commorari, nec permittatur eis Profeſſos domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiuſque neceſſitatibus, quæ accidere poſſunt, vnus ex Nouitijs ipſis, ætate, moribusq; prouectior deputetur, qui abſente ſocio, Magiſtro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ cuſtodia, & rerum leuioris momenti prouiſio intra nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licèt Clericorum benè inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua, Conuerſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prætermittenda, quin potius ęquanimiter amplexanda, quandoquidem ſatis exploratum eſt, iſtorum etiam, cùm regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tùm Religioni decorem, & ornamentum

mentum, tùm alijs Christi fidelibus ędificationem, exemplum, atq; vtilitatem afferre: Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante, Magistro Nouitiorum, seù Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum iuxta cuiusque Ordinis statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiā præstare debebunt, à quo non tantùm circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verùm etiam, pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mētaliter orandi, diligenter instruendi erunt, quod vt commodiùs fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Nouitijs fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesijs statutis horis cōueniant, nisi tūc in suis offitijs actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapso, ij tantùm, qui nō solùm religiosæ perfectionis capaces, sed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suę annum, quoad Clericos decimum sextum, quo verò ad Conuersos, vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conuersorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cuiuslibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo vniuscuiusque Nouitij professio registretur, illamq; Nouitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conuersus verò literarum ignarus, professus, in eorundem testiū, qui se subscripserint, pręsentia propria manu signum crucis apponat, asserueturq; liber, & custodiatur in Archiuio, vbi scripturę ad Monasterium, seù Conuentum pertinentes reponi consueuerunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis vsus est receptus, declaratur, quod licèt decretum sit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum huiusmodi Ordinum, in quibus filiationis vsus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios iuxtà cuiusq; Ordinis constitutiones adscribere, sicq; adscriptos, cùm iuxta præsentes Institutiones, & aliàs, seruatis seruandis, ad Ordinem recepti fuerint, ad loca Nouitiatuum cum testimonialibus

literis

literis transmittere, vbi tanquàm dictorum Conuentuum, seù Monasteriorum filij, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequàm ad eadem Monasteria, seù Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt præmissum est, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monasterij, seù Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli generalis, aut prouincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti meliùs in bono spiritu, regularisq; disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatibus assignatis locus aderit secundi nouitiatus, siuè Professorij, ab ea, quæ Nouitiorum est, atq; antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat, sin minùs, in alium cõmodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cũ requisitis ad Nouitiatum supranarratis reperiatur, vel accomodetur, aut de nouo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, suarum constitutionum, seù institutorum vigore maioris temporis cursus nouos Professos intra Nouitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt, prædictis earum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi ac Religioni magis expedire dijudicauerint, quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores Professi, ita quòd in negotijs Monasteriorum, aut Conuentuũ non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neq; alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibiq; permaneant, quousq; ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem deuenerint, vel saltem per triẽnium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt literarum studijs operam nauare sub directione ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis,

aut

aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seù quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresq́; pro modo admissæ culpæ pœnas, se subituros certò sciant. Dat. Romæ apud S. Petrum die 19. Martij 1603.

DECRETVM S. D. N. D. Pauli Papæ Quinti.

De certo Religiosorum numero cuicunq; Monasterio, Conuentui, ac Domui Regulari præfigendo.

SAnctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster, Dominus Paulus Diuina prouidentia Papa Quintus, Cùm ex plurimis, ijsq́ue grauissimis Decretis, quæ fel. recor. Clemens VIII. ad regularem disciplinam restituendam, & augendam condidit, illud maximi momenti esse animaduerterit, quod à Sacro Concilio Tridentino multò ante cautum etiam fuerat, vt is tantùm Religiosorum hominum numerus in singulis Monasterijs, Conuentibus, & Domibus Regularibus constitueretur, qui, vel proprijs redditibus, & obuentionibus, vel consuetis emolumentis, ac eleemosynis ali commodè possent; magnamq́; fortasse obseruantiæ regularis iacturam inde factam esse, quòd Ordinum Superiores illud exequi nimium distulerunt: vt, hoc etiam adhibito remedio, huiusmodi incommodo prospiceret, aditumq́; ijs Prælatis Regularibus præcluderet, qui plures ad suam Religionem admittentes, quàm Monasteriorum & Conuentuum census, eleemosynæ, & qualitates ferant, non leuem subditis vitæ claustralis relaxandæ occasionem præbe-

præbere videntur, Decreuit, & præcepit, ac præsentis Decreti virtute præcipit, & mandat omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunq; alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum, quouis nomine nuncupentur, Ordinum, Congregationum, & Institutorum, tàm Monachorum, quàm Mendicantium, & non Mendicantium, Regularium quorumcunq;, existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium, vt singuli, ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Monacis, Fratribusuè sui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vsu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuentiones, tam communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quàm etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas, in communem vsum deinceps conferendas, decem annorum diuersorum habita ratione, diligenter, ac maturè recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, aliaue cuiuslibet generis onera consueuerunt absorbere; eaq; omnia scripto fideliter exarata idem Superior, cuius interest, in primo Capitulo, seu Cōgregatione Prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, vel Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, ac oneribus, vt superius detractis, sedulo examinent, quot religiosi homines in vnoquoque Monasterio, Conuentu, & Domo regulari, iuxta regionis & proprij Instituti morem, victum, & vestitum in communi habentes competenter valeant sustentari; Tùm eorundem bonorum, redditúum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Congregationi, Capituloue Prouinciali exhibeant, vt in illo diligenter omnibus discussis, cuicunq; familiæ Conuentus, Monasterij, & Domus regularis quouis nomine nuncupatæ in singula quaque Prouincia certus earum tantùm personarum numerus communi Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt superius, sufficienter ali possint. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quàm par est, muneri suo satisfaciant; Mandauit, ac mandat Sanctitas Sua, vt infra annum à die dati præsentis Decreti computandum, omnia hoc de genere Capitula-

pitulariter gesta in autenticam formam redacta ad Congregationem Reformationis Apostolicæ singuli mittant, numerumq; familiæ singulorum Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli vel Congregationis Prouincialis sententia, & auctoritate præfinitum ijdem Superiores Ordinum, Congregationum, & Institutorum quorumcunq; tam Generales, & Prouinciales, quàm locales omnes perpetuò seruare omninò teneantur: eos autem Superiores cuiuscunque status, gradus, & conditionis existant, qui prædicta omnia præfixo termino non præstiterint, vel numerum huiusmodi præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc tēporis obtinebunt, vocisq; actiuæ, & passiuæ, ac ad omnia suæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque alijs etiam grauioribus ad Sanctitatis Suæ, & Successorum suorū arbitrium infligendis pœnis subiacere voluit, & declarauit. Vult præterea Sanctitas Sua per hoc Decretum eiusdem Congregationis Reformationis Apostolicæ Secretarij manu subscriptum, consuetisq; Almæ Vrbis locis affixum, & publicatum omnes, & singulos Ordinum Regularium Superiores, ad quos spectat, perinde affici, ac si fuisset cuilibet personaliter intimatum. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, priuilegijs, statutis, indultis, nec alijs contrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die IV. Decembris M. D C V. Pontificatus eiusdem S. D. N. Anno Primo.

Ant. Seneca Refor.[s] Apost.[nis] Secr.[cæ]